ROZJÍMÁNÍ NA PRVNÍ SOBOTU V PROSINCI 2019
Narození Pána Ježíše v Betlémě

P. Andrzej Gładysz, SAC

Panno Maria, naše Matko. Když konáme pobožnost prvních pěti sobot v měsíci, chceš, abychom věnovali patnáct minut tomu, že Tě budeme doprovázet rozjímáním spásonosných tajemství obsažených v růženci. Tvoje přání nás naplňuje radosti a nadšením. Nežádáme přece jen tak někoho, nějakého náhodného člověka, aby s námi sdílel důvěrné vzpomínky, které něžně uchováváme v srdci, a které pro nás znamenají ponořit se do zpřítomňování chvil naplněných hlubokým významem a jsou příčinou našeho velmi osobního pohnutí. Když nás o to žádáš, je to proto, že jsme Tvé milované děti, že jsme Ti blízcí, a že nás Tvoje mateřské Srdce vroucně miluje. Oživováni touto radostí se tedy pusťme do meditace, která nás k Tobě ještě víc přiblíží a umožní nám zaposlouchat se do rytmu Tvého Neposkvrněného Srdce.

A protože dnes chceme rozjímat tajemství narození Ježíše v betlémské stáji, snažme se soustředit na Tvé city, vidět Tě očima naši představivosti, jak se skláníš nad nově narozeným Děťátkem, a zaposlouchávat se do ticha betlémské noci. Snažme se spolu s Tebou a Josefem klanět Božímu Synu, který se z lásky k nám stal člověkem, aby nám obětí celého svého života, a zvláště obětí kříže dal život věčný.

Narození dítěte je pro každou matku velkou události a zkušenosti. A každá matka se snaží dát svému dítěti tu nejlepší péči a pohodlí. Kolik je třeba příprav na přijetí novorozeněte a kolik je snů o jeho budoucnosti! Jak velmi si každá matka přeje vzít je konečně do náruče, poprvé je přivinout, uvidět jeho tvářičku, která je ze všech nejkrásnější! Maria, také Ty si se snažila představit to první setkání, první dotek a pohled. Od anděla jsi věděla, že to bude syn a že se bude jmenovat Ježíš. Na Jeho narození jsi čekala radostně a láskyplně. Když jsi však v Nazaretě očekávala příchod malého Ježíše na svět, nepředpokládala jsi, že to nastane za tak neobvyklých okolnosti. Jako každá matka, si se připravovala na tento velký den s láskou a touhou.

Svatý Josef pro dítě vyrobil pohodlnou kolébku, jak nejkrásněji dovedl, (byl mistrem ve svém oboru). Ty si ušila plenky, zavinovačky a teplou dečku, aby Děťátku nebyla zima, ač ve vašem nazaretském domku bylo určitě teplo. Jenže všechny Tvoje plány nečekaně zkřížil dekret císaře Augusta nařizující sčítání lidu. Bylo třeba doma ponechat tolik připravených věcí a vydat se na dlouhou cestu do Betléma, v zimním období, a to v době, kdy jsi zvlášť potřebovala klid a odpočinek.

I v našem životě se to často stává. Máme plány tak pečlivě promyšlené, tolik očekáváme nějakou důležitou událost a tolik si od ní slibujeme, …a najednou nějaká

nepředvídatelná okolnost vše zkazí. Jak v takových situacích reaguji já? Někdy je to rozhořčení, zklamání, smutek a slzy, někdy vzdor a bezmocný hněv. Ty jsi novou situaci přijala s klidem a odevzdaností Boží vůli. Řekla jsi přece své *fiat,* a tak jsi souhlasila se vším, co Bůh naplánoval… i když jsi nechápala, proč se Boží Syn, Pán celého světa a Král králů, má narodit jako poslední ubožák, v tak nedůstojných podmínkách: ve špinavé jeskyní, mezi dobytkem, na seně, v bídě a chladu. Což by se spíš neměl narodit – ne-li v paláci – tak aspoň v pěkném a teplém domě? Maria, Ty ses nikdy neptala Boha, *proč?* Bůh tak chtěl, a to Ti stačilo. On ví nejlíp.

Ani my se Boha nikdy neptejme: *proč?* když se ocitneme v situaci, které nerozumíme, která kříží naše plány a naplňuje nás bolesti nebo strachem. Na takové otázky Bůh většinou neodpovídá. Kdo jsme my, aby nám musel cokoliv vysvětlovat? Spíše se s pokorou ptejme: Pane, co mám udělat, abych splnil Tvoji vůli za těchto okolnosti, do kterých jsi mně postavil? On od nás čeká důvěru, víru, že všechno, co činí, je pro naše dobro, protože nás miluje. Když se zeptáme: co mám dělat? - Bůh nám okamžitě v hloubi našeho vlastního svědomí odpovídá. Kéž bychom chtěli ten Jeho hlas slyšet a dokázali mu porozumět. Maria, uč nás, jak důvěřovat Boží vůli. Jak bezmezně důvěřovat a neptat se na důvody.

Panno Maria, velmi Tě unavila ta dlouhá cesta do Betléma. Ale přes všechny těžkosti a únavu byla pro Tebe tak radostná ta tichá, svatá noc, v jejímž tichu Bůh přišel na svět. Na svět tak krásný a úžasný, ale zároveň tak smutný, plný utrpení a nespravedlnosti. Boží Syn přišel skrze Tebe tak, že se stal Tvým Synem. Od té doby máme nejlehčí a nejjistější přístup k Bohu, a to právě skrze Tebe.

Avšak tato Tvá velká radost betlémské noci byla poznamenána i utrpením vlastním každé matce, která vidí, že její dítě pláče, že je mu zima, že mu nemůže zajistit pohodlí v prvních chvílích jeho pobývání na světě. Teď, když si vzpomínáš na narození svého Syna v temné prosincové noci, Tvoje Neposkvrněné Srdce se raduje naplněno nevýslovnou vděčnosti, že Bůh světu právě Tvým prostřednictvím seslal a dál stále sesílá útěchu a spásu. Ježíšovo narození totiž nebylo jen historickým faktem, jako tolik jiných událostí, jež nastaly a pominuly. Ne. Je to realita trvající ustavičně, protože v každém okamžiku se na oltářích světa Ježíš stále rodí v Eucharistii. A Ty jsi s Ním, protože *kde je Ježíš, tam je i Maria.* A přece tato Tvoje radost, Matko, bývá někdy zastřená hořkostí a utrpením, protože mnozí nevěří v Kristovou přítomnost v Eucharistii a pohrdá Jím. Kolik je lidí, kteří chodí ke svatému přijímání nehodně, nebo s naprostou lhostejnosti. Tvé Neposkvrněné Srdce pláče nad touto jejich nevděčností a nevědomostí, která je často zaviněná.

Vánoce jsou také svátkem každé křesťanské rodiny. V rodině má vládnout láska a pokoj, jak rodiče, tak děti mají společně dozrávat a dorůstat ke svatosti, jež přináší štěstí nejen v nebi, ale i zde, na zemi. Jak trpí, jak bolí Tvoje mateřské Srdce, když vidíš život mnoha rodin – i křesťanských –, kde převládá sobectví, násilí, lež, zrada, alkoholismus a někdy i zavilá nenávist. Jak trpíš, když vidíš, jak se síly zla všemi možnými prostředky snaží zničit rodinu a objevují v ní zdroj násilí! Jak je vysmívaná manželská věrnost, čistota, a dokonce i člověku přirozená cudnost. Jak jsi zarmoucená, když víš, že dnes dokonce i mezi námi věřícími zesiluje souhlas s rozvody, s potraty… že roste počet těch, kdo chtějí popírat nejen Boží zákony, ale i zákony přirozené, neuznávají logické myšlení a zdravý rozum, jen aby řekli Bohu: ne!

I Tvoje Neposkvrněné Početí se stává předmětem výsměchu, a jedním z cílů školních programů se stává snaha vzít dětem nevinnost. Maria, první soboty v měsíci Ti chceme vynahradit všechny tyto urážky a rouhání, které se dotýkají Tebe a Tvého Neposkvrněného Srdce. Přicházíme k Tobě, pod Tvou ochranu, protože *Tebe se ďábel obzvlášť bojí, jsi pro něj tak hrozná, jako spořádaný válečný šik (srov. Pís 6,10).*

Maria, Ty jsi rozdrtila hlavu hada, (…) rozdrtila jsi ho svým panenstvím a pokorou, kterou jsi uhasila pýchu ducha a žádostivost těla. Rozdrtila jsi moc satana, jeho vychytralost a pozemskou moudrost, jeho chudobu ducha (*srov. Fulbert, biskup ze Chartres*) A tak Tě prosíme: chraň nás před ďáblem a jeho jedem.

V dnešní době se stále víc obáváme nazývat zlo pravým jménem, dokonce i v kostelích. Víra nás učí, že jméno zla je: ďábel. Ale nejen on působí neštěstí, které trápí svět a mnohé z nás. Vina je i na naší straně, protože se mu podřizujeme. Ďábel je prohnaný a mocný, ale Ty jsi mocnější. Ochraňuj a braň naše rodiny a naše dětí. Nedovol, aby se *civilizace smrti*, civilizace popírání Božích zákonů, stala naší civilizací. Maria, z Boží vůle a s Tvým souhlasem se ve Tvém lůně Slovo stalo Tělem. Učiň, aby se to Slovo Tvým prostřednictvím zabydlelo v srdci každého z nás. Kdo má Boha v srdci, ten se nebojí ďáblových úkladů. A také kdo má Boha v srdci, kdo miluje Ježíše, má v srdcí i Tebe, protože *tam, kde je Ježíš, tam je i Maria.*